

27 Σεπτεμβρίου, 1993

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΓΙΩΡΓΑΚΗ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 243/92, 255/92 και 270/92)

5 Διοικητική Πράξη — Τεκμήριο νομιμότητας των διοικητικών πράξεων — Τεκμήριο είναι μαχητό — Παραμερισμός — Ζήτημα ειδικά ως προς την αντιμετώπιση πρόσθετου προσόντος υποψηφίου για προαγωγή στο σώμα της πράξης των προαγωγών — Παραγνώριση πρόσθετου προσόντος, πρέπει να είναι αποτέλεσμα ειδικού συλλογισμού — Ρητή αιτιολόγηση — Ακυρότητα από την παράβαση — Νομολογιακά πορίσματα — Εξαιρέση στην περίπτωση υποψηφίων που κατέχουν όλοι πρόσθετο προσόν.

10 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Πλάνη — Και η εύλογη πιθανότητα πλάνης ως προς ουσιώδες στοιχείο συνιστά λόγο ακυρώσεως.

15 Ακυρωτική Απόφαση — Ακυρωτικό αποτέλεσμα — Κατάργηση της δί- κης προσφυγών κατά της αυτής πράξης, όταν επέλθει ακύρωση στη μια από αυτές — Εξαιρέση για τους σκοπούς του Άρθρου 146.δ και η κριθείσα περίπτωση μη συνδρομής της.

20 Οι αιτητές προσέβαλαν με την προσφυγή τους την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στο βαθμό του Αστυνόμου Β'.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

25 1. Η εισήγηση περί μη κατοχής προσόντων για προαγωγή σε προ-

γούμενους βαθμούς είναι εντελώς ανεδαφική. Δεν μπορεί να τίθεται τέτοιο θέμα σ' αυτή τη διαδικασία. Τα ενδιαφερόμενα μέρη κατά αμάχητο πλέον τεκμήριο, προάχθηκαν νόμιμα στους προηγούμενους βαθμούς.

- 5
2. Τα στοιχεία που αναντίλεκτα καταδείκνυαν την κατοχή του πρόσθετου προσόντος από τον τρίτο των αιτητών, βρίσκονταν στο φάκελό του. Κατά το τεκμήριο της κανονικότητας, δε διέλαθαν της προσοχής του Υπουργού και εξετάστηκαν. Το τεκμήριο της κανονικότητας είναι μαχητό. Όπως λέχθηκε από την Ολομέλεια στην υπόθεση *Μάριος Μουρτζής ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, "παραμερίζεται αν τα γεγονότα της υπόθεσης δεικνύουν προς την αντίθετη κατεύθυνση".
- 10
- Όμως, η πραγματοποίηση της επιλογής, με συνειδητοποιημένο το γεγονός της κατοχής πρόσθετου προσόντος από υποψήφιο, δεν εξαντλεί τη σημασία του παράγοντα αυτού. Η διακρίβωση των πραγματικών γεγονότων, είναι μόνο η αρχή. Ακολουθεί, σε κάθε περίπτωση, το κρίσιμο στάδιο της αξιολόγησής τους και της πρόσδοσης στο κάθε ένα από αυτά, της βαρύτητας που τα περιστατικά δικαιολογούν.
- 15
- Η κατοχή πρόσθετου προσόντος δεν παρέχει μή ανατρέψιμο προβάδισμα. Στα πλαίσια του συνόλου των δεδομένων, μπορεί να παραγνωρισθεί. Αυτή η παραγνώριση όμως, πρέπει να είναι το αποτέλεσμα ειδικού συλλογισμού. Όπως παρατηρήθηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Ανδρέας Γεωργίου και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, "η χαραγμένη από το Ανώτατο Δικαστήριο νομολογιακή κατεύθυνση, που ακολουθείται αταλάντευτα τα τελευταία χρόνια", επιβάλλει την ειδική αιτιολόγηση της παραγνώρισης πρόσθετου προσόντος. Η μη εκπλήρωση αυτής της υποχρέωσης αφαιρεί από την πράξη το κύρος της.
- 25
- 30
- Δεν υπάρχει οτιδήποτε στο φάκελο και ειδικά στην έκθεση του Αρχηγού της Αστυνομίας και στην απόφαση του Υπουργού, που θα ήταν δυνατό να θεωρηθεί ότι συνιστά τέτοια ειδική αιτιολόγηση. Η εισήγηση που έγινε για την αναζήτηση της απαιτούμενης αιτιολογίας στο φάκελο, ιδιαίτερα ενόψει της αναφοράς στην απόφαση του Υπουργού σε "όλα τα συναφή στοιχεία για κάθε υποψήφιο" βρίσκεται σε αντίθεση προς την πάγια νομολογία πάνω στο θέμα. Η ειδική αιτιολογία, θα πρέπει να είναι ρητά διατυπωμένη.
- 35
- 40
2. Υποψήφιοι που κατέχουν πρόσθετα προσόντα, βρίσκονται, εννοείται ως προς αυτό το στοιχείο, σε ίση μοίρα και επομένως, δεν

παρίσταται ανάγκη ειδικής αιτιολόγησης, από αυτή την άποψη, της επιλογής του ενός αντί του άλλου.

5 Αλλά, υπάρχουν στοιχεία που καταδεικνύουν πως επιφύλαξε πλάνη ή τουλάχιστον πως υπάρχει σοβαρή πιθανότητα πλάνης ως προς το πρόσθετο προσόν του τρίτου αιτητή.

10 Σύμφωνα με τον Κανονισμό 3(2) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 52/89) η αρχαιότητα θα λαμβάνεται υπόψη αλλά δε θα αφήνεται να ρυθμίζει την προαγωγή. Ορίζεται πως μεγαλύτερη σπουδαιότητα θα προσδίδεται στην αξία και τα προσόντα. Δεν είναι δυνατό να πιθανολογηθεί ποια θα ήταν η τελική επιλογή, αν αυτή γινόταν με το δεδομένο πως ο αιτητής αυτός κατείχε το πρόσθετο προσόν. Το ζήτημα ήταν ουσιώδες. Η διαπίστωση πλάνης ή ακόμα και η εύλογη πιθανότητα πλάνης, σε σχέση με ουσιώδες στοιχείο, συνιστά λόγο ακυρότητας των προαγωγών.

20 4. Είναι θεμελιωμένο πως μετά από ακυρωτική απόφαση σε μία προσφυγή, άλλες προσφυγές κατά της ίδιας διοικητικής πράξης καθίστανται χωρίς αντικείμενο εκτός αν υπάρχει λόγος έκδοσης νέας ακυρωτικής απόφασης, για τους σκοπούς του Άρθρου 146.6 του Συντάγματος. Δεν υπάρχει τέτοιος λόγος στις περιπτώσεις ακύρωσης προαγωγών, εφόσον δεν αναγνωρίζεται στους υποψηφίους δικαίωμα αλλά προσδοκία προαγωγής. Η επιτυχία της προσφυγής 25 270/92 και η ακύρωση των προαγωγών που αυτή συνεπάγεται, καθιστά τις προσφυγές 243/92 και 255/92 χωρίς αντικείμενο.

30 5. Η προσβαλλόμενη απόφαση για προαγωγή των οκτώ ενδιαφερομένων μερών ακυρώνεται. Η δίκη ως προς τις προσφυγές 243/92 και 255/92, κηρύσσεται καταργημένη. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Διαταγή ως ανωτέρω.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

35

Μουρτζής ν. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 543,

Γεωργίου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1443,

40

Δημοκρατία ν. Αντωνίου κ.ά. (1993) 3 Α.Α.Δ. 325,

Γεωργίου και Άλλη ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1822,

Δημοκρατία και Άλλη ν. Υφαρίδη κ.ά. (Αρ. 1) (1993) 3 Α.Α.Δ. 280,

Karis v. Republic (1985) 3 C.L.R. 496,

Μιλτιάδους κ.ά. v. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318,

Κωνσταντίνου v. Συμβουλίου Αμπελοουργικών Προϊόντων (1992) 3 Α.Α.Δ. 228, 5

Δημοκρατία v. Χαραλάμπους κ.ά. (1992) 3 Α.Α.Δ. 251.

Προσφυγές. 10

Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 27.12.1991, με την οποία προάχθηκαν τα Ενδιαφερόμενα Μέρη στο βαθμό του Αστυνόμου Β', αντί των αιτητών.

Χρ. Ματθαίου για Μ. Κυπριανού, για τον Αιτητή στην Υπόθεση 243/92. 15

Π. Άνυφτου για Κρ. Παπαλοΐζου, για τον Αιτητή στην Υπόθεση 255/92, 20

Κ. Ευσταθίου, για τον Αιτητή, στην Υπόθεση Αρ. 270/952.

Μ. Ευαγγέλου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση. 25

Α. Παπαχαραλάμπους, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Ι. Κτωρίδη.

Ρ. Σχίζας, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Α. Γιαννάκη. 30

Cur. adv. vult.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών ημερομηνίας 27 Δεκεμβρίου 1991 που δημοσιεύθηκε στο Τόμο XXXIII των Εβδομαδιαίων Διαταγών της 7 Ιανουαρίου 1992, προάχθηκαν από 1 Ιανουαρίου 1992 εννέα Ανώτεροι Υπαστυνόμοι στο βαθμό του Αστυνόμου Β'.

Οι τρεις αιτητές, ως υποψήφιοι για προαγωγή, με ξεχωριστές προσφυγές που συνεκδικάστηκαν, προσβάλλουν το κύρος των οκτώ από τις προαγωγές ως εξής: 40

Οι προαγωγές των Αναστασίου Αναξαγόρα, Γιαννάκη Ανδρέα, Κτωρίδη Ιωάννη, Παπαγεωργίου Ναθαναήλ, Πατσαλί-

δη Αιμίλιου, και Στυλιανού Θεόδωρου προσβάλλονται σε όλες τις προσφυγές. Στη 243/92 προσβάλλεται επιπρόσθετα η προαγωγή του Φιλίππου Ιωάννη, στην 255/92 του Σωτηριάδη Λάμπρου και στην 270/92 και των δυο. Μετά την εγκατάλειψη και απόρριψη της προσφυγής 243/92 κατά της προαγωγής του Σ. Αθανασιάδη, αυτή η προαγωγή δεν αποτελεί αντικείμενο της διαδικασίας.

Ο μηχανισμός πλήρωσης των θέσεων κινήθηκε νομότυπα και η διαδικασία επιλογής διεξάχθηκε στα πλαίσια των νομοθετικών διατάξεων που τη διέπουν, ειδικά του άρθρου 13 του περί Αστυνομίας Νόμου Κεφ. 285, όπως έχει τροποποιηθεί, και του Κανονισμού 21 των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 1989 (ΚΔΠ 52/89). Συναφείς λόγοι ακυρότητας που προβλήθηκαν, εγκαταλείφθηκαν στο στάδιο των διευκρινίσεων.

Όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη κατείχαν το βαθμό του Ανώτερου Υπαστυνόμου από τις 29 Σεπτεμβρίου 1986 και δεν τους είχε επιβληθεί οποιαδήποτε ποινή για πειθαρχικό αδίκημα, τουλάχιστον κατά τη διάρκεια των δύο ετών αμέσως πριν από τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης. Επομένως, ήταν προσο-ντούχοι υποψήφιοι σύμφωνα με τον Κανονισμό 19(α) των πιο πάνω Κανονισμών. Ο αιτητής Ν. Σπηλιώτης εισηγήθηκε πως, παρόλα αυτά, θα έπρεπε να αποκλειστούν οι Α. Αναστασίου, Ι. Κτωρίδης, Ν. Παπαγεωργίου και Α. Πατσαλίδης γιατί δεν κατείχαν τα απαιτούμενα προσόντα προαγωγής στους προηγούμενους βαθμούς Λοχία και Υπαστυνόμου και, συγκεκριμένα το προσόν επιτυχίας στις προβλεπόμενες από τους Κανονισμούς εξετάσεις γι' αυτούς τους βαθμούς. Η εισήγηση είναι εντελώς ανεδαφική. Δεν μπορεί να τίθεται τέτοιο θέμα σ' αυτή τη διαδικασία. Τα ενδιαφερόμενα μέρη κατά αμάχητο πλέον τεκμήριο προάχθηκαν νόμιμα στους προηγούμενους βαθμούς.

Οι ουσιαστικοί λόγοι ακυρότητας που προβλήθηκαν αναφέρονται στο εύλογα εφικτό της επιλογής που έγινε. Οι αιτητές ήταν αρχαιότεροι όλων των ενδιαφερομένων μερών. Ο Ι. Αθανασίου κατά 14, ο Ν. Σπηλιώτης κατά δέκα και ο Ο. Γιωργάκης κατά δυο περίπου χρόνια. Είναι ο ισχυρισμός τους ότι η αρχαιότητά τους σε συνδυασμό με την αξία και τα προσόντα τους, που χωρίς να είναι, όπως υποστηρίζουν, υποδεέστερα εκείνων των ενδιαφερομένων μερών, σε ορισμένες περιπτώσεις ήταν υπέρτερα, θεμελιώνουν έκδηλη υπεροχή τους. Ισχυρίζονται πως οι συστάσεις των Αστυνομικών Διευθυντών τους και η έκθεση του Αρχηγού της Αστυνομίας, στο βαθμό που τους εμφάνιζε να υστερούσαν σε

οποιοδήποτε τομέα ήταν αναιτιολόγητες και δεν υποστηρίζονται από τα στοιχεία των φακέλων. Προσθέτουν πως, εν πάση περιπτώσει, η κατάταξη ορισμένων από τα ενδιαφερόμενα μέρη ως προς την αξία και τα προσόντα τους, δεν ήταν ψηλότερη από τη δική τους και, επομένως, πως παρέμεινε εντελώς ανεξήγητο το γιατί τελικά δεν επιλέγησαν παρά την αρχαιότητά τους. 5

Ήταν ιδιαίτερα έντονο το παράπονο του αιτητή Ι. Αθανασίου όχι μόνο γιατί η αρχαιότητά του ήταν, όπως τη χαρακτήρισε, καταλυτική αλλά και γιατί η επιλογή έγινε ως αν να μην κατείχε το προβλεπόμενο από τους Κανονισμούς πρόσθετο προσόν ή, εν πάση περιπτώσει, χωρίς να αιτιολογηθεί η παραγνώρισή του. 10

Ο Κανονισμός 3(3) των πιο πάνω Κανονισμών προβλέπει:

"Πανεπιστημιακό Δίπλωμα ή Τίτλος σπουδών ή ισότιμο προσόν ή μετεκπαίδευση στο εξωτερικό για τουλάχιστον έξι μήνες συνολικά σε θέματα συναφή με τις εξουσίες και τα καθήκοντα της δύναμης θεωρούνται ως επιπρόσθετο προσόν:

Νοείται ότι στον όρο μετεκπαίδευση στο εξωτερικό δεν περιλαμβάνεται η παρακολούθηση σεμιναρίων ή άλλων μαθημάτων διάρκειας μικρότερης των δέκα εβδομάδων." 20

Ο Ι. Αθανασίου, επιπρόσθετα προς την επιτυχία του σε όλες τις εξετάσεις της αστυνομίας για προαγωγή, σε εξετάσεις λογιστικής και ανώτερων αγγλικών και προς μετεκπαιδεύσεις στην Αγγλία και στον Ισραήλ, μετεκπαιδεύθη σε θέματα τηλεπικοινωνιών για περίοδο 6 μηνών στη Γαλλία. Είναι παραδεκτό από τους καθ' ων η αίτηση πως πράγματι κατείχε το πρόσθετο προσόν της μετεκπαίδευσης στο εξωτερικό. Η απάντησή τους ως προς τη σημασία του γεγονότος αυτού είναι σύντομη και το καλύτερο είναι να την παραθέσω αυτούσια: 25

"Όσον αφορά το θέμα του πρόσθετου προσόντος του αιτητή στην προσφυγή αρ. 270/92 το οποίο κατείχαν επίσης τα ενδιαφερόμενα μέρη Κτωρίδης Ιωάννης και Στυλιανού Θεόδωρος (μετεκπαίδευση και πτυχίο νομικής αντίστοιχα) θα ήθελα να παρατηρήσω ότι το εν λόγω προσόν είναι καταχωρημένο στον υπηρεσιακό φάκελο - ατομική καρτέλλα του εν λόγω αιτητή που βρισκόταν ενώπιον του Αρχηγού Αστυνομίας όσο και του Υπουργού Εσωτερικών και όπως προκύπτει από την Έκθεση - σύσταση του Αρχηγού και την απόφαση του Υπουργού (Παραρτήματα Γ και Δ αντίστοιχα) αυτό λήφθηκε υπόψη και συ- 40

5 νεκτιμήθηκε με τα άλλα στοιχεία του αιτητού μέσα στο πλαίσιο των γενικών αρχών του Κανονισμού 3 των σχετικών Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 52/89). Με βάση δε όλα τα συναφή στοιχεία του κάθε υποψήφιου, όπως αναφέρει ο Υπουργός Εσωτερικών στην σχετική του απόφαση, έκρινε ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη ήταν τα πιο κατάλληλα μεταξύ των υποψηφίων."

10 Τα στοιχεία που αναντίλεκτα καταδείκνυαν την κατοχή του πρόσθετου προσόντος από τον Ι. Αθανασίου, βρισκόνταν στο φάκελό του. Κατά το τεκμήριο της κανονικότητας δε διέλαθαν της προσοχής του Υπουργού και εξετάστηκαν. Το τεκμήριο της κανονικότητας είναι μαχητό. Όπως λέχθηκε από την Ολομέλεια στην υπόθεση *Μάριος Μουρτζής v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1992) 3 Α.Α.Δ. 543, "παραμερίζεται αν τα γεγονότα της υπόθεσης δεικνύουν προς την αντίθετη κατεύθυνση". Στα γεγονότα της υπόθεσης σε συνάρτηση προς το συζητούμενο τεκμήριο θα επανέλθω.

20 Όμως, η πραγματοποίηση της επιλογής με συνειδητοποιημένο το γεγονός της κατοχής πρόσθετου προσόντος από υποψήφιο, δεν εξαντλεί τη σημασία του παράγοντα αυτού. Η διακρίβωση των πραγματικών γεγονότων, είναι μόνο η αρχή. Ακολουθεί, σε κάθε περίπτωση, το κρίσιμο στάδιο της αξιολόγησής τους και της πρόσδοσης στο κάθε ένα από αυτά της βαρύτητας που τα περιστατικά δικαιολογούν.

25 Η κατοχή πρόσθετου προσόντος δεν παρέχει μή ανατρέψιμο προβάδισμα. Στα πλαίσια του συνόλου των δεδομένων μπορεί να παραγνωρισθεί. Αυτή η παραγνώριση όμως πρέπει να είναι το αποτέλεσμα ειδικού συλλογισμού. Όπως παρατηρήθηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Ανδρέα Γεωργίου και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1443, "η χαραγμένη από το Ανώτατο Δικαστήριο νομολογιακή κατεύθυνση, που ακολουθείται αταλάντευτα τα τελευταία χρόνια" επιβάλλει την ειδική αιτιολόγηση της παραγνώρισης πρόσθετου προσόντος. Η μή εκπλήρωση αυτής της υποχρέωσης αφαιρεί από την πράξη το κύρος της. (Βλ. επίσης *Κυπριακή Δημοκρατία v. Ιωσήφ Αντωνίου και Άλλοι* (1993) 3 Α.Α.Δ. 325.)

40 Δεν υπάρχει οτιδήποτε στο φάκελο και ειδικά στην έκθεση του Αρχηγού της Αστυνομίας και στην απόφαση του Υπουργού που θα ήταν δυνατό να θεωρηθεί ότι συνιστά τέτοια ειδική αιτιολόγηση. Η εισήγηση που έγινε για την αναζήτηση της απαιτούμενης αιτιολογίας στο φάκελο, ιδιαίτερα ενόψει της αναφοράς στην απόφαση του υπουργού σε "όλα τα συναφή στοιχεία

για κάθε υποψήφιο" βρίσκεται σε αντίθεση προς την πάγια νομολογία πάνω στο θέμα. Η ειδική αιτιολογία για την οποία μιλούμε θα πρέπει να είναι ρητά διατυπωμένη. Αρκεί να αναφερθώ στο σχετικό απόσπασμα από την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Α. Γεωργίου και Άλλη ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1822:

"Η αιτιολόγηση δέ αυτή δέον να εμφανίζεται στο πρακτικό της απόφασης και όχι να αφήνεται να συνάγεται από οποιοδήποτε ή το διοικητικό Δικαστήριο".

Επομένως, και στην περίπτωση που θα εθεωρείτο ότι η επιλογή έγινε πάνω στη βάση των ορθών γεγονότων, θα είχε τεκμηριωθεί λόγος ακυρότητας εξαιτίας της παράλειψης ειδικής αιτιολόγησης της παραγνώρισης του πρόσθετου προσόντος που κατείχε ο αιτητής Ι. Αθανασίου. Αυτός ο λόγος θα αφορούσε σε όλες τις προαγωγές με την εξαίρεση εκείνων των Ι. Κτωρίδη και Θ. Στυλιανού. Αυτό γιατί και εκείνοι κατείχαν αναντίλεκτα πρόσθετο προσόν. Ο πρώτος είχε εξάμηνη μετεκπαίδευση στο εξωτερικό και ο δεύτερος πτυχίο Νομικής. Όπως έχει εξηγηθεί πρόσφατα από την Ολομέλεια στην υπόθεση *Κυπριακή Δημοκρατία και Άλλη ν. Ηλία Υψαρίδη και Άλλοι* (1993) 3 Α.Α.Δ. 280, υποψήφιοι που κατέχουν πρόσθετα προσόντα βρίσκονται, εννοείται ως προς αυτό το στοιχείο, σε ίση μοίρα και, επομένως, δεν παρίσταται ανάγκη ειδικής αιτιολόγησης, από αυτή την άποψη, της επιλογής του ενός αντί του άλλου.

Αλλά, υπάρχουν στοιχεία που καταδεικνύουν πως εμφιλοχώρησε πλάνη ή τουλάχιστον πως υπάρχει σοβαρή πιθανότητα πλάνης ως προς το πρόσθετο προσόν του Ι. Αθανασίου.

Το έντυπο των Αστυνομικών Διευθυντών

Ο Αρχηγός της Αστυνομίας, σύμφωνα με το άρθρο 13 και τον Κανονισμό 21 (ανωτέρω) με επιστολή του ημερομηνίας 31 Ιουλίου 1991, ζήτησε από τους Αστυνομικούς Διευθυντές και Διοικητές Μονάδων να υποβάλουν τις συστάσεις τους σε ειδικό έντυπο που εγκρίθηκε από τον Υπουργό Εσωτερικών όπως απαιτεί ο Κανονισμός 21(α). Στο ειδικό έντυπο για τον αιτητή Ι. Αθανασίου, κάτω από την ένδειξη "επαγγελματικά προσόντα", διαβάζουμε ότι είναι απόφοιτος Σχολής Μέσης Παιδείας και ότι "η επαγγελματική του κατάρτιση ή εκπαίδευση στην Αστυνομία σε συσχέτισμό με την πρακτική του πείρα ειδικά σε θέματα τηλεπικοινωνιών τον καθιστούν σαν ένα πολύ καλό αξιωματικό".

Οι Αστυνομικοί Διευθυντές βαθμολόγησαν τους υποψηφίους ως προς τα προσωπικά τους χαρακτηριστικά, τις προσωπικές σχέσεις και συμπεριφορά, τις επαγγελματικές ικανότητες δυνατότητες, τα διοικητικά προσόντα και βέβαια τα επαγγελματικά προσόντα. Ο αιτητής βαθμολογήθηκε ως εξαιρετος σε όλα εκτός ως προς τα επαγγελματικά προσόντα. Ως προς αυτά θεωρήθηκε μόνο "πολύ καλός".

Η έκθεση του Αρχηγού της Αστυνομίας προς τον Υπουργό

Αντιγράφω το σχετικό απόσπασμα από την έκθεση του Αρχηγού της Αστυνομίας προς τον Υπουργό.

"Γράφτηκε στην Αστυνομία στις 15.5.52. Υπηρετήσε αρχικά για μακρό χρονικό διάστημα σαν τεχνικός στις Τηλεπικοινωνίες, όπου έτυχε και ειδικής εκπαίδευσης στο εξωτερικό (Γαλλία, Αγγλία και Ισραήλ)".

Αλλά, δεν είναι η όποια μετεκπαίδευση στο εξωτερικό πρόσθετο προσόν σύμφωνα με τον Κανονισμό 3. Για να είναι τέτοιο πρέπει να έχει διάρκεια τουλάχιστον 6 μήνες συνολικά και, εν πάση περιπτώσει, κατα την επιφύλαξη των Κανονισμών, δε θεωρείται ότι εμπίπτει στον όρο "μετεκπαίδευση" για τους σκοπούς του Κανονισμού η παρακολούθηση σεμιναρίων ή άλλων μαθημάτων διάρκειας μικρότερης των δέκα εβδομάδων. Το συμπέρασμα ή το σοβαρό ενδεχόμενο της πλάνης που προκύπτει από την πιο πάνω διατύπωση και ειδικά από την παράλειψη ρητής αναφοράς στο γεγονός της κατοχής πρόσθετου προσόντος, επιτείνεται από τα ακόλουθα:

(α) Στην περίπτωση του ενδιαφερομένου μέρους Ι. Κτωρίδη που και εκείνος, όπως σημείωσα, είχε μετεκπαίδευση στο εξωτερικό, αντίθετα προς ό,τι συνέβη ως προς τον Ι. Αθανασίου, υπάρχει στην έκθεση όχι μόνο αναφορά σ' αυτή αλλά και ρητός προσδιορισμός της διάρκειας της και ακόμα παραπομπή στον Κανονισμό 3(3) σύμφωνα με τον οποίο αποτελεί πρόσθετο προσόν. Παραθέτω το απόσπασμα:

"Είναι εμπειρογνώμονας στην γραφολογία, δακτυλοσκόπηση και φωτογράφιση με μετεκπαίδευση πέραν των έξι μηνών στο εξωτερικό (Καν. 3(3))"

Στη περίπτωση του Θ. Στυλιανού η αναφορά στο πτυχίο Νομικής που κατέχει παραπέμπει, χωρίς άλλο, στο αντίστοιχο

πρόσθετο προσόν.

- (β) Ο Αρχηγός της Αστυνομίας, αφού διατύπωσε τις παρατηρήσεις του ως προς τον καθένα από τους υποψηφίους, τους κατέταξε ως προς την αξία και τα προσόντα τους. Ο Ι. Αθανασίου κατατάχθηκε ως προς τα προσόντα μόνο ως "πολύ καλός", σαφώς πιο κάτω από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη που κατατάχθηκαν ως εξαιρείται, με την εξαίρεση του Ι.Φιλίππου που και αυτός κρίθηκε ως "πολύ καλός".

5

10

Η απόφαση του Υπουργού

Η έκθεση του Αρχηγού της Αστυνομίας στάλθηκε σύμφωνα με το άρθρο 13(2) του Νόμου στον Υπουργό. Αναφέρονται σ' αυτή οι συστηνόμενοι για προαγωγή. Μεταξύ τους και ο Ι. Αθανασίου αν και όχι "σθεναρά" όπως τα ενδιαφερόμενα μέρη. Ο Υπουργός, κατά το άρθρο 13(3), προβαίνει "εις την προαγωγή των υπό του Αρχηγού συστηθέντων υποψηφίων διά δεόντως αιτιολογημένης αποφάσεως αυτού".

15

20

Η απόφαση του Υπουργού διατυπώθηκε με συντομία. Έχουν αναπτυχθεί, όπως σημείωσα, επιχειρήματα ως προς την ανεπάρκεια της αιτιολογίας της ιδιαίτερα ενόψει της ρητής απαίτησης του Νόμου να είναι αιτιολογημένη και των όσων, κατά τις εισηγήσεις των αιτητών, αυτό συνεπάγεται. Δεν χρειάζεται να επεκταθώ σ' αυτά. Στην απόφαση καταγράφονται οι κριθέντες ως οι καταλληλότεροι μετά από κατ' ευθείαν αναφορά στην έκθεση του Αρχηγού και στις συστάσεις του. Η επιπρόσθετη αναφορά σε μελέτη όλων των συναφών στοιχείων για κάθε υποψήφιο, φράση που συναντούμε και στην έκθεση του Αρχηγού, είναι εντελώς γενική και αόριστη για να θεωρηθεί ότι αποκαλύπτει αναγνώριση της κατοχής πρόσθετου προσόντος από τον Ι. Αθανασίου. Στην υπόθεση *Μάριος Μουρτζής v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (ανωτέρω) εξετάστηκε από την Ολομέλεια το αποτέλεσμα παρόμοιας δήλωσης. Κρίθηκε πως δεν αρκούσε για να θεωρηθεί ως αναφερόμενη στην κατοχή πρόσθετου προσόντος. Σχετική είναι και η υπόθεση *Karis v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 496 που υιοθετήθηκε από την Ολομέλεια στην πιο πάνω υπόθεση (βλ. και την *Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας*, (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318) στην οποία κρίθηκε το ίδιο ανεπαρκής η γενική αναφορά στα "προσόντα" και ακόμα στα "ακαδημαϊκά προσόντα".

25

30

35

40

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 3(2) η αρχαιότητα θα λαμβάνεται

υπόψη αλλά δε θα αφήνεται να ρυθμίζει την προαγωγή. Ορίζεται πως μεγαλύτερη σπουδαιότητα θα προσδίδεται στην αξία και τα προσόντα. Δεν είναι δυνατό να πιθανολογηθεί ποια θα ήταν η τελική επιλογή αν αυτή γινόταν με το δεδομένο πως ο Ι. Αθανασίου κατείχε το πρόσθετο προσόν. Το ζήτημα ήταν ουσιώδες. Η διαπίστωση πλάνης ή ακόμα και η εύλογη πιθανότητα πλάνης σε σχέση με ουσιώδες στοιχείο συνιστά λόγο ακυρότητας των προαγωγών. (Βλ. μεταξύ άλλων **Χρυσανθος Κωνσταντίνου ν. Συμβούλιο Αμπελουργικών Προϊόντων** (1992) 3 Α.Α.Δ. 228.)

5

Είναι θεμελιωμένο πως μετά από ακυρωτική απόφαση σε μια προσφυγή, άλλες προσφυγές κατά της ίδιας διοικητικής πράξης καθίστανται χωρίς αντικείμενο εκτός αν υπάρχει λόγος έκδοσης νέας ακυρωτικής απόφασης για τους σκοπούς του άρθρου 146.6 του Συντάγματος. Δεν υπάρχει τέτοιος λόγος στις περιπτώσεις ακύρωσης προαγωγών εφόσον δεν αναγνωρίζεται στους υποψηφίους δικαίωμα αλλά προσδοκία προαγωγής. (Βλ. **Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (ανωτέρω), **Κυπριακή Δημοκρατία ν. Βαρνάβα Χαράλαμπος και Άλλων** (1992) 3 Α.Α.Δ. 251.) Η επιτυχία της προσφυγής 270/92 και η ακύρωση των προαγωγών που αυτή συνεπάγεται, καθιστά τις προσφυγές 243/92 και 255/92 χωρίς αντικείμενο.

10

15

20

25

Η προσβαλλόμενη απόφαση για προαγωγή των οκτώ ενδιαφερομένων μερών ακυρώνεται. Η δίκη ως προς τις προσφυγές 243/92 και 255/92 κηρύσσεται καταργημένη. Καμιά διαταγή για έξοδα.

30

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν μερικώς χωρίς διαταγή για έξοδα.